

Europees verbod op legbatterij

Van een onzer verslaggeefsters
BRUSSEL - Legbatterijen worden definitief per 2012 verboden. Brussel stelt het verbod niet langer uit, ondanks problemen met de correcte uitvoering van het EU-besluit in enkele landen. Dat blijkt uit een uitgelekt rapport van de Europese Commissie, meldde de Brusselse landbouwnieuwsbrief Agrafacts gisteren.

„Elk uitstel zou een straf zijn voor kippenhouders die hebben geïnvesteerd in nieuwe systemen”, aldus het rapport dat volgende week uitkomt.

Legbatterijen bieden leghennen weinig ruimte. Het systeem is nadelig voor de gezondheid en stuit op bezwaren van consumenten. Een ei uit een legbatterij is slechts 1,3 cent à 2,6 cent goedkoper dan ruimere systemen, aldus het rapport. Het concurrentienadeel voor niet-Europese eierenleveranciers wordt beperkt door importheffingen en transportkosten.

Jan Wolleswinkel, voorzitter van de Nederlandse Organisatie voor Pluimvee, is verbaasd over het besluit. „Een aantal landen, zoals Spanje, heeft nog niks aan alternatieven gedaan. Om in een paar jaar tijd over te schakelen op andere systemen is praktisch onmogelijk.”

De Europese Commissie onderstreept wel dat het verbod op legbatterijen alleen geldt voor consumptie-eieren. De commissie suggereert om de regels uit te breiden naar eieren die bestemd zijn voor verwerking. In ons land gaat het merendeel van de eieren uit legbatterijen naar de levensmiddelenindustrie of ze zijn bestemd voor de export.

ANNELIED VAN DIJK

... een smidsvuur en gereedschap, meer heb ik niet nodig ...

FOTO: ANKO STOFFELS

GROEN WONDER

Nu groen vliegen, groen autorijden, groene stroom of zelfs bomen of tiggerters ter compensatie als boetedoening voor milieuvuilers een wereldwijde milieuenindustrie wordt, is het tijd om stil te staan bij een Wonder.

De zure regen, nog maar enkele jaren geleden het schrikbeeld van de samenleving, is plotseling geen hype

BUSINESS TRAVEL

door **ARNOLD BURLAGE**

meer. Onze bossen bleven groen. Toch groeide de luchtvaart – de exponent van alle vervuiling – spectaculair. Het milieualarm over zure regen en bruine bossen bleek grote onzin, waarmee dus op termijn geen geld viel te verdienen.

De schoorsteen moet ook roken bij beroepsactivisten, die zich vanwege vervuiling kernenergie, hout en kolen eigenlijk alleen maar aan zichzelf kunnen warmen. Het antwoord werd snel gevonden: vervuilen mag, mits het 'groen' gebeurt.

Vliegen en de auto bleven doelwit van de milieulobby. Na groene stroom – wat is dat eigenlijk – zijn er nu ook al groene luchtvaartmaatschappijen, luchthavens en vliegtuigen. De luchtvaartsector zet zijn beste beentje voor om goede wil te tonen.

Groene vliegtuigstoelen, compensatie van de CO₂-uitstoot en zelfs CO₂-neutrale luchthavens, wat Schiphol-topman Gerlach Cerfontaine deze week beloofde, zijn aan de orde van de dag. Om nog maar te zwijgen over de tickettaks, die zuurverdiende vliegvakanties treft en de slurptaks, waarmee automobilisten gepakt worden.

Over de trein wordt – wederom – weer niet gesproken. Een nieuw Wonder, want onze treinen blijken te rijden op 'ingekochte' stroom van kerncentrales in Frankrijk. En dat terwijl de milieulobby tegen die 'groene' stroom van eigen kerncentrales oit in Dode-waard en Borsele hele veldslagen voerde.

Plotsklaps is alles en iedereen nu voor groen vliegen of compensatie van de CO₂-uitstoot. Het betekent betalen voor onduidelijke doelen. Voor bomen, ergens in 'verweg-y-stan' of het reddend van de spotvogel in Birma of een uitstervend wild in Afrika, vaak landen waar vliegen juist de belangrijkste motor die betekende voor de zo broodnodige gezondere economie.

Vraag is of de groene bijdragen van willekeurige burgers op de juiste plek belanden. Hoogste tijd om daar kritisch naar te kijken. Bovendien moet het aan strenge overheidscontrole worden onderworpen.

Al zal dat moeilijk zijn met een kabinet dat zelf de tickettaks invoert en die niet aan het milieu besteedt. Voor luchtreizigers daarom het advies: pas op met vrijwillige bijdragen aan groen vliegen.

PROBLEEM
Onderzoek van Keith J. Mason en F. Alamdari laat zien dat in 2015 de helft van alle vluchten binnen Europa door prijsvechters wordt uitgevoerd. Dat de businessclass bij de traditionele maatschappijen verdwijnt, ook een conclusie, zal maar weinig zakenreizigers opvallen. Veel van die verwachte extra service valt toch al niet te merken.

De prijs van een ticket wordt, volgens de onderzoekers, steeds belangrijker dan service, met name op korte vluchten. Zo lossen problemen zichzelf op.
aburlage@telegraaf.nl

De geur van staal, vuur en vettigheid

■ door **BARBARA SANDERS**

HET PORTRET

ANNELIED VAN DIJK

- **Huidige functie:** eigenaar Dochter van de Smid in Vleuten
- **Opleiding:** havo, allerlei creatieve cursussen en de opleiding tot vakbekwaam smid
- **Vorige functies:** stewardess, handelaar in Indonesische meubelen

Hun aantal neemt helaas zienderogen af, maar ondanks internet en het nieuwe, snelle zakendoen bestaan ze nog wel degelijk: unieke ondernemers die een klassiek ambacht tot in de perfectie beheersen en daarmee nog steeds een boterham verdienen. De Financiële Telegraaf portretteert de komende weken deze gedreven mensen. Neem Annelied van Dijk (38), één van de weinige vrouwen in Nederland die zich vakbekwaam smid mag noemen. Smeden is het bewerken en vormgeven van stukken ruw metaal. Een ambacht dat bij velen het beeld oproept van bezwete mannen met ontbloot bovenlijf, zwarte vegen in het gezicht en grote handen. Onterecht, zo blijkt.

Waarom heb je gekozen voor een leven in de smederij?

Al vier generaties brandt het smidsvuur bij ons in Vleuten. Mijn overgrootvader en opa waren hoefmeden. Mijn vader is ook smid, hij heeft zich meer toegelegd op metaalconstructie. Mijn broer heeft de zaak nu overgenomen. Ik heb het vak dus met de paplepel ingegoten gekregen, maar ben pas vier jaar geleden vakbekwaam smid geworden.

Waarom toen pas?

Ik wist lange tijd niet precies wat ik met mijn leven wilde. Heb van alles gedaan. Jarenlang vloog ik als stewardess de wereld rond. Ben in Jakarta blijven hangen en handelde daar in Indonesische meubelen. Toen ik na twee jaar terugkwam in Nederland zocht ik iets nieuws, iets waarin ik mijn creativiteit kwijt kon.

Ik woonde in Amsterdam, had een pijpenla, een kleine woning. Een bevriend architect vond dat mijn huis een grote maar smalle eettafel nodig had. Stalen frame met houten blad. Ik dacht bij mezelf 'dat kan ik best zelf maken'. Ik ben namelijk niet bang voor gereedschap. Zo is de bal gaan rollen. Nu heb ik dus mijn eigen bedrijf met de toepasselijke naam: Dochter van de Smid. Een hoekje in het constructiebedrijf van mijn vader. Een smidsvuur en gereedschap, meer heb ik niet nodig.

Het ziet er indrukwekkend uit. Moet je niet beresterk zijn?
Nee hoor. Verhitten van het metaal gaat boven een groot kolenvuur. Als het metaal heet genoeg is, leg je het op het aambeeld en kun je er naar hartenlust op slaan. De kracht waarmee je slaat, doet er eigenlijk niet toe. Belangrijker is hoe en waar je slaat. Die technieken kun je leren en bovenal: oefening baart kunst.

Je maakt vooral tafels. Mijn klanten zijn zoals ik: bourgondische levensgenieters.

Ze houden van mooie dingen, lekker eten, een goed glas wijn en gezellig samenzijn. De eettafel neemt daarbij een essentiële plaats in. Omdat ik dezelfde leefstijl heb als mijn klanten, kan ik iets moois voor ze maken. Mensen komen bij mij met ideeën en ontwerpen. Ik kijk naar de uitvoerbaarheid en maak dan met hart en ziel een tafel op maat.

Komt je eigen creativiteit daarbij niet in het geding?
Ik ben geen kunstenaar maar een vormgever. Ik draai op volle toeren, denk commercieel. Tenslotte moet er brood op de plank komen. Ik ben bijna elke dag te vinden in mijn werkplaats, maar de administratie moet ook gedaan en ik bezoek bijna al mijn potentiële klanten thuis. Dat kost tijd.

Soms denk ik er wel eens over om personeel aan te nemen, maar ik besteed uiteindelijk toch liever werk uit aan collega-smeden als ik het te

druk heb. Op zaterdag sta ik puur voor mezelf in de smederij. Ik maak dan vooral kleinere voorwerpen, zoals presse-papiers en deurknoppen van staal in de vorm van knopen.

Gesmede producten zijn toch onbetaalbaar?

Dat smeden een oud ambacht is, betekent niet automatisch dat je qua werkwijze in het verleden bent blijven hangen. Efficiënt werken is heel belangrijk. Waarom moeilijk doen als het makkelijk kan.

Zo zijn er tegenwoordig hydraulische hamers en is er ander modern gereedschap. Nieuwe technieken moet je omarmen. Als je maar nooit

Amateurvideo's op internet in China verder aan banden

Van onze correspondent

PEKING - Buitenlandse videowebsites als YouTube hebben in China mogelijk hun allerbeste tijd alweer gehad. Vanaf eind deze maand dreigt Peking de toegang tot deze razend populaire videoaanbieders stevig aan banden te leggen.

Volgens de nieuwe regels mogen uitsluitend Chinese staatsbedrijven die 'het volk dienen en zich houden aan de morele code van het socialisme' nog amateurvideo's op het web zetten. Goedgekeurde bedrijven worden geacht de staatsveiligheid in de gaten te houden en moeten 'een gezond internetmilieu' creëren.

Dat lijkt dus niet veel goeds te beloven voor China's naar schatting 500 aanbieders van webvideo's. Om actief te blijven moeten die volgens de nieuwe regels hun meerderheidsbelang aan de overheid verkopen. Een dreiging die echter binnen de grootste Chinese onlinevideoaanbieder Toodou.com met een korreltje zout lijkt te worden genomen.

„Er bestaan al massa's reglementen op het gebied van onlinevideo”, sust de Nederlander Marc van der Chijs, medeoprichter van het bedrijf in Shanghai. „Die worden zelden geïmplementeerd. Mogelijk is dat nu ook het geval.”

Volgens eigen zeggen krijgt Toodou dagelijks 30 tot 40 duizend nieuwe video's binnen en die worden nu al allemaal op inhoud getest met speciale software. Met als resultaat dat er volgens Van der Chijs maandelijks misschien één video doorglijpt die alsnog van het web moet worden gehaald.

„Om de concurrentie voor te blijven zijn die nieuwe maatregelen misschien uiteindelijk juist wel goed voor ons”, aldus Van der Chijs. „Start-ups krijgen het echt moeilijk en voor buitenlandse bedrijven als YouTube wordt het zelfs onmogelijk. Als we aan de staat echt een meerderheidsbelang moeten afstaan, dan bedragen we ons weer.”

Toodou heeft 5 kantoren in China en heeft zo'n 120 mensen in dienst. Het bedrijf hoopt dit jaar voor het eerst uit de rode cijfers te komen.

Marc van der Chijs
... veel regels...

Consument voelt hoge olieprijs vooral aan pomp

AMSTERDAM - De wereld heeft steeds meer moeite in de toenemende vraag naar olie te voorzien en dat uitte zich afgelopen week in een recordhoge olieprijs van 100 dollar per vat. Allerlei producten waarin olie verwerkt is worden duurder. De Nederlandse consument voelt de prijsstijging vooral aan de pomp.

„In november betaalde de consument bijna 15% meer voor zijn autobrandstoffen dan een jaar eerder”, zegt econoom Michiel Vergeer van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). „Daar is de prijsstijging als gevolg van de duurdere olie het hoogst en dat zien we terug in de inflatie.”

Hoe groot precies het effect is van de hoge olieprijs op de portemonnee van de consument, is niet helemaal duidelijk. In bijna alle producten die we gebruiken is olie verwerkt, van kunststofsnijplanken tot plastic boodschappentassen. En in de houtlakken van chemie- en verveconcern Akzo Nobel, dat laat weten de afgelopen jaren „her en der” de prijzen voor zijn klanten te hebben verhoogd.

Supermarkten hebben te maken met transportbedrijven, die de producten van de leveranciers aanvoeren en de winkels bevoorraden. De kos-

• In november betaalde de consument bijna 15% meer voor autobrandstoffen.
FOTO: ANP

ten van deze beroepsvervoerders bestaan voor een derde uit brandstofkosten. Zij sluiten echter langlopende contracten met de supermarkten. „De afgelopen maanden hebben wij nog geen significante prijsstijgingen gezien”, stelt een woordvoerder van supermarktconcern Ahold. „We hebben nog geen aanleiding gehad om iets te doen aan het prijsbeleid in de winkel.”

Volgens de gegevens van het CBS blijft het prijsniveau van producten in ons land (1,9% in november) voorsalng ruim onder het Europese gemiddelde (3%). „Ik heb de indruk dat

de energieprijzen in Nederland minder snel aan consumenten doorberekend worden dan in andere landen”, verklaart econoom Vergeer het verschil.

Zo worden de prijzen voor gas en elektriciteit in ons land maar twee keer in het jaar aangepast, terwijl dat in andere landen onmiddellijk gebeurt. „In landen als Duitsland en Frankrijk wordt veel meer over de koopkracht gemopperd”, aldus de econoom.

Een kanttekening bij de prijsstijging van olie is de sterke euro, dan wel de zwakke dollar. „De prijsstijging van

een vat olie in dollars is misschien hoog, maar wordt gemedpt door de waardedaling van de dollar”, stelt Vergeer. De dollar verloor het afgelopen jaar zo'n 13% in waarde en een vat van 100 dollar vertaalt zich tegen de huidige koers in een kleine € 68.

De industrie heeft duidelijk last van de dure olie. De prijzen die de producenten aan de afnemers rekenen, zijn de hoogste in zes jaar, voor het grootste deel te wijten aan de stijgende olieprijs. Het CBS maakt aanstaande donderdag nieuwe gegevens bekend over de inflatie in ons land.

GLOBAL STATE

Bouw mee aan Jonathan River Plaza

Een investering in Letland, de snelst groeiende woningmarkt van Europa

Verwacht rendement ca. 18% per jaar*

Kijk snel op www.globalstate.nl

*Rendement in IRR. De waarde van deze investering kan fluctueren. In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst.